

Jakobstad d. 3. November 1885.

Ende Ålskade Bröder!

Hjertlig tack för dina rader i Toinis
bref. Mina tankar lifva så mycket med
eder fast det så sällan blir af att
skrifva. Nu är er enstiga tid på Björke-
udden, och det kunde väl vara godt
för er att få hvila ut litet från fester
och främmande besök om inte Emelies
skrikhet skulle oroa er. Jag förstår nog
att man längtar äfven efter men-
sklig hjälp då sådan oro är på färde och orätt
är det väl heller inte att söka bot, efter
huel låtit läkemedel växa till men-
skers nytta. Men erfarenheten har
nästan visat att Emelie ingenting vun-
nit på sina utfärder för hälsans skull.
och sådana gift kurer som nuförtiden
nyttjas äro så motbjudande för mig.

Inte vill jag nu därför afråda, och kanske
äro ni redan i staden då detta ankommer.
Bäst är det att rådgöra med lyud om saken
och bedja Honom styra allt till det bästa.
Då få vi ju också tro att allt går väl om
det sedan blir lif eller död. Då du frågade
om jag visste någon god bok, föll mig i sinnet
att skicka åt dig en liten gammal bok som
heter Korteliga Hönungsdroppar ur
Klippan Christus af Thomas Wilkoek.
Du har kanske sett den någon gång. Näst
Bibeln vet jag inte någon bok som gjort
mig så stor nytta, så enfaldig den är. Den
har funnits här på boklädan, men är ut
gången och den jag har är så gammal och
smutsig att jag inte kan skicka den, kanske
finnes den ännu i Ufors i någon gömma.
Annars känner jag så litet böcker jag läser
mest i Bibeln och den är alltid ny. Zachris
brukar ibland skicka åt mig någon ny bok
också, som bäst ha vi här en tysk Altestament-
liche Bibelstunden, som är ganska trefflig.

Ja Zachris kan kom oförhoppandes att flytta
till Jyväskylä, hvem skulle det ha trott.
Så sänder Gud ofta bönhörelsen på det sätt
vi minst förmoda. Nog tycks det nu ställa
si bra för dem der borta i finnmarken.
Z. lär reda sig bra nog med språket och
Alma är förnöjd och barnen raska.
Leonold skref att han tagit sig friheten att
bervåra Morbror med en förfrågan hos
Engström. Du måste ursäktas honom, jag
tänker han menar det skall göra bättre
verkan än om han gjort denna förfrågan
sjelf när Engström var hitåt rest. Han har
nu fått i sitt hufvud att vilja flyttas till
järnvägstelegrafen som revisor, och det kan
jag just ingenting ha emot bara han duger
till det. Han läser nu finska föratt göra
sig färdig till vikariatet så fort det blir.
Nå Eva som åter är ute på en studieresa,
den tycker jag nästan hon borde uppskjuta
då hennes mamma var så skral. Jag vet
af erfarenhet huru ledsamt man kan ha
efter en af sina flickor och det verkar kanske
illa på den som är skral förut. Det är nu

X så riktigt att ha vår
kraft mycket arbetet och bråk därtill. Sten är redan full vintern och skolföre,
Thilda åter hemma. Stet och Fredrik är hon arbetadt hon

Älskade Syster Emelie!

Några rader måste jag ställa till dig en
skildt. Det kommer ibland en längtan
öfver mig att få vara hos dig en stund
och språka med dig om det för oss allra
viktigaste. Men det är ej värdt att syssla
med fåfånga önskningsar, vi kunna
nog följas åt till Jesus fastän vi äro
skilda till rummet. Vi vilja försöka att
såsom enfaldiga barn med glad tillför-
sigt beelja vår himmelske Fader att
han genom sin Ande leder oss på vägen
och för Jesu skull tager ordⁱⁿ i sin him-
mel. Det ser nog omöjligt ut för vårt för-
nuft, då vi äro sådana ostadiga förströdda
varelser som med tankarna fara all vild
omkring, men det står så i Guds eget ord
att det är af nåd utan all vår förtjänst,
för Jesu skull allena, detta vilja vi fasthålla
med all magt och derpå lifva och dö. Detta är
min dagliga öfning. Herren vare med oss om-
eder i tid och evighet, beder syster
Sophie.

Älska Tern och apren Bengtsonen från oss. Lotta Haggen som ser halva
er mycket.